

tidig med tilrettelæggelsen af de kommunale socialforvaltninger med henblik på overtage af dagpenge- og sygesikringsystemerne og på administrationen af den forenklede, men mere behandlingsrettede bistandslovgivning skal opbygges amtskommunale socialforvaltninger og socialcentre til varetagelse af visse overordnede opgaver samt sagkyndig rådgivning og vejledning til de kommunale socialforvaltninger.

Det princip, der er nedlagt i bistandsloven, og som de tre foreninger er enige i — at kontakten med den enkelte borger og behandlingen af de sociale sager skal ligge hos kommunerne — må efter de tre foreningers mening føre til, at de primærkommunale social- og sundhedsforvaltninger bygges op på et så højt niveau som muligt med egen ekspertise, således at behovet for eventuel støtte fra socialcentre bliver af subsidær karakter. Af praktiske og administrative grunde vil det altid være enklest, dersom alle problemer kan løses inden for samme forvaltning uden tidrøvende og besværlige høringer m. v. af andre organer.

De tre foreninger må derfor lægge vægt på, at det gennem lovforslagets behandling i folketinget gøres klart, at socialcentre ikke bør udbygges på en sådan måde, at man derved forskertser hensigten med loven om, at kontakten med den enkelte borger skal ligge hos kommunerne, der også i videst muligt omfang skal løse hele sagsbehandlingen.

De tre foreninger skal i denne forbindelse gøre opmærksom på, at der i bestemmelserne om fagligt og pædagogisk tilsyn i § 71, stk. 2, vedrørende daginstitutioner og i § 76, stk. 2, vedrørende daghjem og dagcentre samt i § 82, stk. 2, vedrørende plejehjem og beskyttede boliger vil kunne skabes hjemmel for en u hensigtsmæssig dobbeltadministration. Foreningerne skal henstille til udvalgets overvejelse, om disse bestemmelser er nødvendige. Dette gælder i særlig grad bestemmelsen om pædagogisk tilsyn med daginstitutioner.

5. Kommunernes Landsforening finder anledning til at gøre opmærksom på, at den ei lovforslagets kap. 3 indeholdte beskrivelse af dnf administrative ordning forekommer ufuldstændig. F. eks. er det næppe korrekt at det i §§ 9 og 10 er anført, at bistand ydes af det sociale udvalg, og at pligten til at yde

bistand påhviler det sociale udvalg. Bistanden og pligten til at yde bistand påhviler kommunen. Noget andet er, at beslutning om ydelse af bistand træffes af det sociale udvalg, medmindre andet er bestemt.

På tilsvarende måde forekommer det mindre velbetænkt, at der forskellige steder i lovforslaget tillægges de amtskommunale socialcentre bestemte opgaver, uden at det fremgår, om det derved er tanken at tillægge socialcentre en selvstændig kompetence uden om det over- og underordningsforhold, socialcentre står i i forhold til amtsrådene og amtsrådenes social- og sundhedsudvalg. Landsforeningen finder i det hele, at spørgsmålet om, hvornår det sociale udvalg (eller socialcentret) handler på kommunalbestyrelsens (amtsrådets) vegne, og i hvilke tilfælde der er tillagt det sociale udvalg (socialcentret) en selvstændig kompetence, bør undergives en nøjere undersøgelse forinden lovens vedtagelse. Landsforeningen skal henstille, at udvalget anmoder socialministeren i samarbejde med indenrigsministeriet og de kommunale foreninger om nærmere at undersøge dette spørgsmål.

6. De tre foreninger skal endelig henstille, at det tages op til overvejelse at indarbejde de for folketinget forelagte forslag til lov om sundhedsplejerskeordninger og forslag til lov om hjemmesygepleje i bistandsloven.

Efter foreningernes opfattelse indgår hjemmesygeplejen og sundhedsplejen som et led i den samlede sociale og sundhedsmæssige bistand, som kommunerne stiller til rådighed for befolkningen, og skal tilrettelægges i et snævert fællesskab med de øvrige bistandsydelse, bl. a. således at der alt efter forholdene i den enkelte kommune kan opnås den bedst mulige udnyttelse af de forhåndenværende ressourcer. Foreningerne skal her pege på, at bestemmelserne i § 1, stk. 1 og særlig stk. 2, i forslag til lov om sundhedsplejerskeordninger om vejledning og bistand med hensyn til sundhedsmæssige forhold har nær sammenhæng med bestemmelserne i kap. 7 i bistandslovforslaget med almindelige regler om rådgivning m. v.

Foreningerne skal også pege på den mangel på harmoni, der er mellem de to lovforslag om hjemmesygepleje og om sundhedsplejerskeordninger og bistandslovforslaget. Bistandslovforslaget søger at beskrive den bistand (de funktioner), der skal stilles